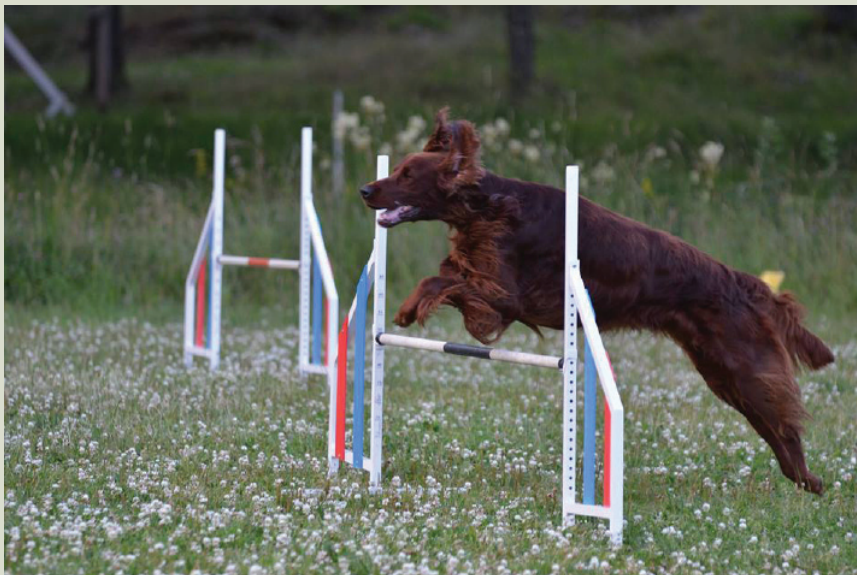

ÅRETS LYDNADSIRLÄNDARE 2014

Fairhaven Meireles

När jag fick reda på att min hund Riley, Fairhaven Meireles, blev årets lydnessirländare var det en glad men väldigt oväntad överraskning. Det var en oväntad överraskning för att även om vi har hunnit tävla en hel del under året, har Riley inte alltid följt den plan jag haft. Han har oftast egna bättre förslag på hur vi ska få så bra resultat som möjligt. Jag tänkte därför lite kort berätta om våra första tävlingar i agility och lydning.

Inför vår första tävling i agility var jag galet nervös, framförallt inför de inte alltid så problemfria balanshindren. Vid startsignalen satte Riley full fart över första hindret och fortsatte sedan förbi matte och slalomet och in i en tunnel som han tyckte passade bättre in i banan. Efter tunneln tyckte Riley att det var dags för A-hindret och satte därför fart mot det. A-hindret klarade han galant och vid nedfarten från det hade matte kommit ikapp igen och fick då bestämma vägen över några hinder innan Riley såg balansbommen och sprang upp på den. Även balansbommen klarade han fint med korrekta kontaktfält och matte fick återigen bestämma vägen över några hinder till innan Riley blev lite för sugen på att springa upp på gungbrädan. Även denna klarade han dock fint och vi kunde gemensamt springa i mål och fira att vi hade uppnått vårt mål för dagen, att klara alla balanshindren! Att de inte togs i riktigt rätt ordning brydde vi oss inte om då!

Inför vår första tävling i lydning var jag återigen galet nervös. Vi påbörjade lydningssprogrammet och Riley befann sig vid min sida för det mesta men mot slutet av programmet var det dags för momentet apportbocken. Det här är Rileys favoritmoment och han blir väldigt exalterad bara vid åsynen av en apportbock. Tävlingsledaren frågar om vilken storlek på apportbock vi vill använda, vilket Riley tycker är en onödig fråga till mig och bestämmer sig helt enkelt för att själv springa och hämta rätt apportbock. Han om någon vet ju vilken som är rätt storlek! Olyckligt nog för Riley hinner matte stoppa honom innan han är framme vid korgen med apportbockarna och vi kan påbörja momentet. Momentet går galant och även det efterföljande momentet. Men när programmet är slut anser Riley att han minsann förtjänar att få hämta en apportbock själv så han sätter fart mot korgen med apportbockarna igen. Matte reagerar snabbt, men inte tillräckligt snabbt så Riley hinner hela vägen fram till korgen. Han plockar upp en apportbock och ska precis sätta iväg på ett litet ärevarv efter hans bedrift med att uppföra sig nästan hela tiden under lydningssprogrammet när ett ryck i svansen avbryter hans planer. Matte har hunnit ikapp och grepp tag i första bästa del på honom för att få slut på det roliga.

Dessa är bara några få av många idéer min hund kommit på och genomfört under tävling och träning. Vi har nu börjat träna sök med sikte på att tävla någon gång och med förhoppningen om att hans fallenhet för att välja egna vägar ska stimuleras redan på den första tävlingen. Min hund är inte perfekt men han är smart och uppfinningsrik vilket gör varje dag till ett äventyr i hans sällskap!

Jenny Sahlin